

گزارش برنامه تنگه واشی

شرح گزارش:

صبح ۲۱ تیر ماه ۹۷، یعنی جمعه ساعت ۷:۰۰ صبح به همراه ۲۴ نفر از دانشجویان دوستدار طبیعت، راهی سفر شدیم. صبحانه را داخل ماشین میل کردیم. از تهران پر دغدغه که خارج شدیم، کم کم به مناظر زیبا و دشت ها و تپه های سرسبز نزدیک تر شدیم. حدودا ساعت ۱۰:۳۰ بود که بعد از گذشت از روستای کوچک منطقه، به مقصد رسیدیم و مسیر طولانی ۳ ساعته پایان یافت. وسایل هایمان را برداشته و حرکت کردیم. بعد از توقف چند دقیقه ای کنار چشمه و استفاده دوستان از سرویس های بهداشتی و خرید دمپایی برای عبور از رودخانه و کلاه آفتابگیر و ... به سمت تنگه معروف راه افتادیم.

جمعیت زیادی از مناطق مختلف با خانواده و دوستانشان برای تفریح به این منطقه آمده بودند.

هنگام عبور از رودخانه، بچه ها از فرط هیجان و احساس یخ زدن پاهایشان توی آب جیغ می زدند و با لذت عبور می کردند. صدای خنده و شادی همه در فضای تنگ و بین دو دیوار سنگی بلند دو چندان می پیچید.

رود کم کم عمیق تر می شد و آب تا زانو ها می رسید. گاهی کم عمق و گاهی عمیق! زیر پاها پر از سنگ های ریز و درشت بود. باید شش دنگ حواسمان به جای پاها می بود تا از محکم بودن زمین و سنگ زیر پا مطمئن می شدیم تا توی اون آب سرد نمی افتادیم. کمتر از یک دقیقه پاها به سردی آب عادت کرد و به تعبیری بی حس شد. حرکت ما در خلاف جریان آب بود. گاه امواج تند تر می شد و گاه آرامتر.

بعد از گذشت حدود یک ساعت نوری از دور چشم ها را خیره کرد. بله خشکی! به قول دوستان، بالاخره به خشکی رسیدیم!

از تنگه که خارج شدیم به دشت وسیع و سرسبزی رسیدیم. بعد از کمی استراحت، راهی تنگه دوم شدیم.

دشت های سبز و پرگل اطراف با گل های سفید و بنفش نقاشی شده بود. صخره های سنگی که روی قله سنگ هایش یک در میان گل سنگ آبی رنگی روئیده بود و همچنین گاه در اوج نابوری رویش گیاهی سبز در وسط تخته سنگ ها، صخره های سنگی را چندرنگ کرده بود که فوق العاده چشم نواز بود. نهار در این محیط زیبا صرف شد.

بعد از حدود یک ساعتی بعد از گذشتن از تنگه ساواشی، به آبشار ساواشی رسیدیم. آب پر قدرت و پرفشار از روی سنگ های مرتفع به حوضچه پرآبی می ریخت.

مسیر آمده از تنگه را برگشتیم و دوباره با داخل شدن پاها به درون آب یخ جیغ ها به هوا برخاست و ...

حدود ساعت ۱۷ وسایل نقلیه راهی تهران شدند و در نهایت ساعت ۲۰:۳۰ در دانشگاه پیاده شدیم.

برگزاری این برنامه ی خوب حاصل تلاش و همکاری مسئولان محترم تربیت بدنی دانشگاه با انجمن کوه نوردی دانشجویان دانشگاه است. در اینجا از همه ی آنها به ویژه جناب آقای دکتر رستگار و آقایان فلاح، فرج اللهی و مربی گرامی مهندس نصیر علیزاده صمیمانه تشکر کنیم.